

Mgr. Jan Toman, advokát

X

Doporučeně

Krajský soud v Ústí nad Labem

Národního odboje 1274
Ústí nad Labem 50
400 92

V Praze dne 28. července 2017

Žalobce: **VEOLIA ČESKÁ REPUBLIKA, a.s.**, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1, IČ 49241214, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 2098, zastoupená Philippem Guitardem, předsedou představenstva

Práv. zast.: **Mgr. Janem Tomanem**, advokátem, se sídlem Pařížská 1076/7, Praha 1, ev. č. ČAK: 11050

Žalovaný č. 1: **Jan Sůra**, dat. nar. 30.5.1978, trvale bytem Duhová 1181/2, 460 06 Liberec VI – Rochlice

Žalovaný č. 2: **MAFRA, a.s.**, se sídlem Karla Engliša 519/11, 150 00 Praha 5, IČ 45313351, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 1328

Žaloba na ochranu dobré pověsti právnické osoby

Tříkrát

Plná moc právního zástupce

Přílohy dle textu

Soudní poplatek bude uhrazen na základě výzvy soudu

I.

Žalovaní se v průběhu posledních let opakovaně dopouštějí prostřednictvím zpravodajského webového portálu idnes.cz a dále deníku MF DNES zásahů do dobré pověsti žalobce (dále též jen „společnost VEOLIA“) jako právnické osoby, a to na základě následujících skutečností.

Dne 21.11.2011 byly v MF DNES v rámci „byznys speciálu“ uveřejněny články *„Zahraniční firmy na české vodě jen parazitují“* a *„Vodárny rekordně zdražují, majitelé mají vyšší dividendy“*.

Dne 23.7.2012 byl zveřejněn článek *„Stále dražší voda přináší majitelům vodáren rekordní zisky“*.

Dne 19.6.2015 byl zveřejněn článek *„S Veolii, nebo bez? Na severu Čech řeší, jak zastavit odliv zisků z vody“*.

Dne 1.9.2016 byl zveřejněn článek *„Výdělky z vodáren se zvyšují, peníze ale mizí do zahraničí“*.

Dne 4.9.2016 byl zveřejněn článek *„Zahraniční investoři vodu zdražují, protože Češi šetří. Řešení je v rukou obcí“*.

Dne 26.11.2016 byl zveřejněn článek *„Veolia prohrála v Česku vleklý spor. Klondike skončil, míní aktivista“* na zpravodajském webovém portálu idnes.cz, a to v sekci ekonomika.idnes.cz.

Obdobný článek pod jiným názvem *„Veolii hrozí spirála soudních sporů“* byl zveřejněn stejného dne v deníku MF DNES.

Dne 4.3.2017 byl zveřejněn článek *„Stát mění pravidla pro určování cen vody, vodárny se bojí o své zisky“*.

Dne 27.5.2017 byl zveřejněn článek *„Další rána pro Veolii. Zlínský kraj musí začít řešit ukončení licence“*.

Žalobce v těchto člancích konstantně shledával zásah do své dobré pověsti, a proto zaslal předžalobní výzvy ke zdržení se jednání zasahujících do jeho dobré pověsti následovně:

Dne 8.12.2016 byla první výzva vč. žádosti o uveřejnění odpovědi doručena žalovanému č. 2, a to proto, že je vydavatelem deníku MF DNES a současně provozovatelem internetové domény idnes.cz. Dne 1.6.2017 byla doručena druhá výzva žalovanému č. 2. Dne 7.7.2017 byla doručena výzva žalovanému č. 1 jako autorovi výše uvedených článků. Všechny tyto výzvy žalobce zůstaly bez reakce, opomeneme-li hrubý telefonát žalovaného č. 1 právnímu zástupci žalobce z 24.7.2017.

Ve všech zmíněných člancích se objevují zavádějící, nepravdivá a nepodložená tvrzení, která se citelně dotýkají zájmů zahraničních společností – provozovatelů ve vodárenství s jednoznačným účelovým zaměřením na společnost VEOLIA, tedy žalobce. Ve zmíněných člancích není dán dostatečný resp. srovnatelný prostor k vyjádření poškozeného žalobce, a pokud je mu tento prostor už poskytnut, je následně účelově degradován vytrhnutím z kontextu či jinou účelovou desinterpretací, čímž je dopředu vyloučen vyvážený, objektivní, a tudíž profesionální výsledek novinářské práce. Tento postup je o to závažnější, když jiným subjektům jsou tato práva ze strany žalovaných zachována, ba naopak je jejich službám či produktům poskytován značný prostor a vesměs pozitivní odezva (např. Škoda Auto, ARRIVA apod.). Jedná se tedy zjevně o selektivní a diskriminující přístup, kdy je předem zřejmý úmysl autora jdoucí za hranu přiměřené či důvodné kritiky.

Ve výše uvedených člancích jsou obsaženy informace, které vážným způsobem zasahují do dobré pověsti¹ žalobce, společnosti VEOLIA (a současně také některých jejích dceřiných společností jako jsou Moravská vodárenská, a.s., Pražské vodovody a kanalizace, a.s. a Severočeské vodovody a kanalizace, a.s.) a jsou tak v rozporu s jejími oprávněnými zájmy. Mezi ty nejzávažnější zásahy patří následující konstatování:

„Zahraniční firmy na české vodě jen parazitují“

Výše uvedené prohlášení, ač neobsahuje přímo odkaz na firmu VEOLIA či její konkrétní dceřiné společnosti je samo o sobě zásahem do dobré pověsti, neboť jako společnost se zahraniční majetkovou účastí a počtem zásobovaných obyvatel největší provozovatel se cítí být žalobce takovýmto prohlášením hrubě poškozen.

“S Veolii se už některé obce rozešly, mimo jiné i proto, že kvůli smlouvám s ní nemohly čerpat dotace“.

Skupina VEOLIA a její dceřiné společnosti zajišťují kvalitní služby spočívající v zásobování pitnou vodou a odváděním a čištění odpadních vod v souladu s právními předpisy. Do dnešního dne nedošlo ani jednou k situaci, že by byl ukončen předčasně jakýkoli kontrakt z důvodu nespokojenosti smluvního partnera se vzájemnou spoluprací. Taktéž otázka dotací je nesmírně komplikovaná nejen historicky, nicméně tvrzení, že smlouvy uzavřené mezi společnostmi skupiny VEOLIA jsou překážkou čerpání dotací je nepravdivé, o čemž svědčí celá řada úspěšných projektů v aglomeracích, kde skupina VEOLIA působí. Jedná se tak o neodborný, předpojatý a od kritiků převzatý „populistický“ názor, přičemž se žalovaní ovlivnit postoje čtenáře v averzi vůči soukromé společnosti, a v této snaze jsou trvale extrémně manipulativní.

¹ §135 (1) zákona č.89/2012 Sb., občanský zákoník: Právnícká osoba, která byla dotčena zpochybněním svého práva k názvu nebo která utrpěla újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva, nebo které taková újma hrozí, zejména neoprávněným užitím názvu, se může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. (2) Stejná ochrana náleží právnícké osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, ledaže se jedná o účely vědecké či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství; ani takový zásah však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnícké osoby.

"Francouzská Veolia skončila s provozováním vodáren v bývalém Severočeském kraji, teď jí hrozí konec v dalším regionu."

V tištěném deníku MF DNES je použita věta:

"Po provozování vodáren v bývalém Severočeském kraji hrozí francouzské Veolii konec v dalším regionu."

Toto tvrzení je v daném pojetí a celkovém kontextu nepravdivé. Společnost VEOLIA ani společnost, ve které vlastní cca 50% podíl, tj. společnost Severočeské vodovody a kanalizace, a.s. s provozováním vodohospodářské infrastruktury „neskončila“. Smlouva je platná až do roku 2020, byť došlo aktuálně k rozhodnutí valné hromady společnosti Severočeská vodárenská společnost, a.s. Celý proces je však teprve na počátku a není vůbec jisté, zda a v jakém formátu bude jeho finální verze vypadat. Jakékoli takovéto závěry jsou ryze spekulativní a současně opět navozují účelově dojem, že se jedná o vynucený odchod. Zvláště ale užití jakékoli analogie s doposud nezahájeným případným správním řízením v lokalitě Zlínského kraje je nejen nepřiléhavé, ale i věcně zcela nesprávné a účelově poškozující dobré jméno společnosti VEOLIA i společností s její majetkovou účastí.

"O zahraničních investorech v české vodě se mluví čím dál méně lichotivě a začíná být jasné, že až doběhnou některé dlouhodobé smlouvy, například v Praze či celém bývalém Severočeském kraji, budou se balit."

"Pokud se smlouvy otevřou, mohly by se obce zbavit stávajících provozovatelů. O to se snaží řada starostů hlavně na severu Čech, ale také v Praze."

Všechna uvedená tvrzení jednotlivě i společně v celkovém kontextu jsou dalším hrubým protiprávním zásahem do pověsti žalobce, neboť bezdůvodně snižují vážnost společnosti v očích obchodních partnerů, odběratelů, veřejnosti a zvláště pak místních samospráv.

"...Vrchního soudu v Olomouci. Ten zpochybnil způsob, jakým se firma Veolia před lety dostala k vodnímu byznysu na Zlínsku."

I toto tvrzení je zjevným difamujícím vyjádřením, neboť žádný soud v České republice neřešil obsah či okolnosti uzavření jakéhokoli provozního kontraktu mezi společností skupiny VEOLIA a/nebo jakékoli její dceřiné společnosti a jejich smluvním partnerem. Výše uvedené vyjádření je tak hrubou zkratkou, která má v čtenářích vyvolat dojem pochybení společnosti VEOLIA a/nebo jejich zástupců. Na základě informací, které mají žalovaní nepochybně k dispozici je známo, že jak předmět řízení, tak okolnosti případu jsou zcela odlišné a informace jsou tak vědomě matoucí a popírají právní rámec kauzy popisované žalovanými.

Ve výše uvedených člancích (s výhradou jejich doplnění o další) tak byly uvedeny nepravdivé a difamující informace, které mají v čtenářích úmyslně navodit dojem, že podnikání

společnosti VEOLIA je nezákonné, neboť prohrála konkrétní soudní řízení a současně jí hrozí série dalších soudních sporů s výhledem ukončení jejího podnikání na vodohospodářském trhu v ČR.

Dále jde o informace, které označují společnost VEOLIA za viníka „dotačních problémů“ měst a obcí a dále je různými formami zasahováno do dobré pověsti klienta odkazy na ukončení jeho podnikatelských aktivit užíváním slov jako „parazit“ apod.

Ze strany žalovaných se jedná o dlouhodobé opakované hrubé porušení pravidel novinářské práce a novinářské etiky spočívající v uvádění nejen tendenčních informací zaměřených na jednostrannou kritiku tzv. provozního modelu v ČR, ale v důsledku ničím nepodložených spekulací a nepravd k zásahu do pověsti konkrétních dceřiných společností ze skupiny VEOLIA, ale i společnosti VEOLIA jako takové. V současnosti dosahují zásahy do dobré pověsti žalobce již takové intenzity, že jsou narušovány konkrétní smluvní vztahy mezi společnostmi skupiny VEOLIA a jejími smluvními partnery. Prostřednictvím článků v novinách a na webu je jednostranně zvýhodňována argumentace vodárenského aktivisty Radka Novotného, jemuž je poskytován trvale zcela neadekvátně obsáhlý a pravidelný prostor, byť se nejedná o žádného experta, ale výhradně o osobu, která se šikanozním způsobem angažuje v některých vodárenských společnostech a zneužívá tohoto svého postavení k zasahování do existujících vztahů v českém vodárenství. Jeho skutečným zájmům a záměrům není přitom věnována ze strany žalovaných žádná pozornost. Jejich postup tak lze považovat za neprofesionální, neboť i s přihlédnutím ke zcela zjevnému stranění kritikům působení skupiny VEOLIA v ČR zřetelně ignorují mnohá zejména právní a ekonomická fakta.

Důkaz:

- Kopie článku č. 1 uveřejněného v MF DNES dne 21.11.2011 v rubrice Byznys speciál a na internetových stránkách www.idnes.cz;
- Kopie předmětných článků č. 2 až 8 uveřejněných na internetových stránkách www.idnes.cz a dohledatelné též v archivu na idnes.cz nebo ekonomika.idnes.cz
- Předžalobní výzva doručená dne 8.12.2016 (včetně podacího lístku a dodejky)
- Předžalobní výzva doručená dne 1.6.2017 (včetně podacího lístku a dodejky)
- Předžalobní výzva doručená dne 7.7.2017 (včetně podacího lístku a potvrzení o převzetí zásilky)

II.

Žalobce shrnuje, že výše uvedenými články došlo k výraznému zásahu do dobré pověsti společnosti VEOLIA ČESKÁ REPUBLIKA, a.s., a to v rozporu s § 135 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „OZ“). Dle právní teorie zásahem do práva na ochranu dobré pověsti právnické osoby rozumíme každé jednání, které je způsobilé přivodit újmu na dobré pověsti a které v představách jiných subjektů může způsobit zkreslený názor na určitou právnickou osobu nebo zpochybnit její serióznost a odpovědnost, včetně jejího

vedení a jejich zaměstnanců, anebo jednání dávající určitou právnickou osobu do souvislosti pro ni nepříznivých.

Žalobci mají v souladu s ustanovením § 135 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, právo na ochranu pověsti a mají právo domáhat se vůči tomu, kdo bez zákonného důvodu do jejich pověsti zasahuje, aby bylo od tohoto zásahu do pověsti upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. V souladu s ustanovením § 2910 občanského zákoníku mají žalobci právo požadovat proti osobě, která zasáhne do jejich práva na ochranu pověsti, náhradu újmy.

Články na mnoha místech obsahují vědomě nepravdivé údaje, což je vysoce společensky nebezpečné a očerňující, neboť z nich pro smluvní a obchodní partnery žalobce, či odběratele vyplývá, že tato společnost postupuje protiprávně, což je v dané situaci lživé a zavádějící tvrzení, způsobené hrubým způsobem znevažít postavení společnosti v obchodních vztazích.

Tím, že došlo k publikaci výše uvedených článků týkajících se žalobce, a to veřejně a v rozsahu, kterým byla poškozena důvěryhodnost žalobce, bylo zhoršeno jeho postavení v hospodářské soutěži a došlo k porušení § 135 odst. 2 OZ. **Žalobci tak bylo zasaženo do jeho dobré pověsti.** Jako podpůrnou právní argumentaci si žalobce dovoluje uvést, že dle právní teorie se dobrá pověst právnické osoby presumuje a její prokazování není nutné. Viz např. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 18.3.2008, sp.zn. 30 Cdo 1385/2006 : „*V souladu s obecně uznávanou presumpcí poctivosti jednání subjektů práva se rovněž předpokládá, že právnická osoba má dobrou pověst do té doby, dokud není proveden úspěšně důkaz opaku. To znamená, že podle tohoto východiska se hodnotí i neoprávněnost zásahu do dobré pověsti právnické osoby. Dobrá pověst právnické osoby vzniká okamžikem vzniku právnické osoby a trvá po celou dobu její existence. Není proto věcí žalobce, domáhajícího se ochrany dobré pověsti právnické osoby, aby prokazoval, že (difamující) tvrzení žalovaného jsou nepravdivá.*“ Žalobce tedy není povinen svou dobrou pověst prokazovat a označovat důkazy.

Jako právní obranu proti předjímané argumentaci žalovaných si žalobce již nyní dovoluje uvést, že podle ustálené judikatury² při zkoumání otázky, zda sporné výroky žalovaného dosahují takové intenzity, že zasahují do práva na ochranu dobré pověsti žalobce (též právnické osoby), je třeba v prvé řadě odlišit, zda se jedná o skutkové tvrzení, nebo hodnotící soud, neboť podmínky kladené na přípustnost každé z těchto kategorií se liší. Hodnotící soud „*vyjadřuje subjektivní názor svého autora, který k danému faktu zaujímá určitý postoj tak, že jej hodnotí z hlediska správnosti a přijatelnosti, a to na základě vlastních (subjektivních) kritérií. Hodnotící soud proto nelze jakkoli dokazovat, je však nutné zkoumat, zda se zakládá na pravdivé informaci, zda forma jeho veřejné prezentace je přiměřená a zda zásah do práv právnické osoby je nevyhnutelným průvodním jevem výkonu kritiky, tzn., zda primárním cílem kritiky není hanobení dané osoby. O věcnou kritiku nejde především tam, kde kritika vychází*

² Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 26.6.2014, sp.zn. 23 Cdo 1323/2012

z nepravdivých podkladů, a která z těchto nepravdivých podkladů dovozuje vlastní hodnotící úsudky. V takových případech, pokud je utvořený hodnotící úsudek znevažující, není možné již z tohoto důvodu považovat kritiku za přípustnou. I hodnotící soud tak může zasáhnout do práva na ochranu pověsti právnické osoby, pokud se zakládá na nepravdivých informacích.

Dle ustálené judikatury je nutné za neoprávněný zásah do pověsti právnické osoby považovat jak zásadně každé nepravdivé tvrzení nebo obvinění, které zasahuje do pověsti právnické osoby (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 3. 9. 2002, sp. zn. 28 Cdo 1375/2002, přičemž není věcí žalobců, kteří se domáhají ochrany před zásahem do své pověsti, aby pravdivost tvrzení prokázali, tak i tvrzení pravdivé, pokud bylo podáno takovou formou a v takových souvislostech, že zkresluje skutečnost či vyvolává dojem zkreslení skutečnosti, čímž působí difamačně (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 2. 2015, sp. zn. 23 Cdo 3132/2014).

III.

Místní příslušnost soudu byla určena s ohledem na § 9 odst. 2 písm. i) v kombinaci s § 11 odst. 2, § 84 a § 85a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu. S ohledem na vše shora uvedené žalobce navrhuje, aby v důsledku protiprávního jednání, kterého se žalovaní vydáním článků dopustili, výše nadepsaný soud vydal následující

rozsudek

I. Žalovaní jsou povinni do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku zajistit společně a nerozdílně odstranění následujících článků z internetových stránek provozovaných pod internetovou doménou idnes.cz:

- **článek s titulkem *“Stále dražší voda přináší majitelům vodáren rekordní zisky“* ze dne 23.7.2012 dostupný na http://ekonomika.idnes.cz/vodarny-vyplati-majitelum-vyssi-dividendy-fk7/ekonomika.aspx?c=A120722_200509_ekonomika_brm**
- **článek s titulkem *„S Veolii, nebo bez? Na severu Čech řeší, jak zastavit odliv zisků z vody“* ze dne 19.6.2015 dostupný na http://ekonomika.idnes.cz/vaina-hromada-svs-resila-co-s-veolii-dbk-/ekonomika.aspx?c=A150618_165818_ekonomika_suj**
- **článek s titulkem *„Výdělky z vodáren se zvyšují, peníze ale mizí do zahraničí“* ze dne 1.9.2016 dostupný na http://ekonomika.idnes.cz/penize-z-ceske-vody-mizi-do-zahranici-dsw-/ekonomika.aspx?c=A160831_213919_ekonomika_fka**

- článek s titulkem „Zahraníční investoři vodu zdražují, protože Češi šetří. Řešení je v rukou obcí“ ze dne 4.9.2016 dostupný na http://ekonomika.idnes.cz/zahranicni-investori-maji-z-ceske-vody-zisk-zdrazuji-protuze-cesi-setri-147/ekonomika.aspx?c=A160901_2270153_ekonomika_kris
- článek s titulkem „Veolia prohrála v Česku vleklý spor. Klondike skončil, míní aktivista“ ze dne 26.11.2016 dostupný na http://ekonomika.idnes.cz/vrchni-soud-veolia-0nx-/ekonomika.aspx?c=A161125_194951_ekonomika_cen
- článek s titulkem „Stát mění pravidla pro určování cen vody, vodárny se bojí o své zisky“ ze dne 4.3.2017 dostupný na http://ekonomika.idnes.cz/vodne-stocne-vodarny-cena-0yw-/ekonomika.aspx?c=A170303_212900_ekonomika_och
- článek s titulkem „Další rána pro Veolii. Zlínský kraj musí začít řešit ukončení licence“ ze dne 27.5.2017 dostupný na http://ekonomika.idnes.cz/veolia-vak-zlin-vodood-kanalizace-moravska-vodarenska-pph-/ekonomika.aspx?c=A170526_220454_ekonomika_amu

II. Žalovaný č. 2 je povinen do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku uveřejnit níže uvedenou písemnou omluvu v deníku MF DNES a současně zajistit uveřejnění a dostupnost níže uvedené omluvy na internetových stránkách www.idnes.cz minimálně po dobu jednoho roku, a to v následujícím znění:

„MAFRA, a.s. se omlouvá společnosti VEOLIA ČESKÁ REPUBLIKA, a.s., že v tištěných a elektronických médiích opakovaně neobjektivně informovala o skupině Veolia a o jejích podnikatelských aktivitách v České republice, přičemž toto jednání bylo způsobilé přivodit újmu skupině Veolia. Za toto jednání se MAFRA, a.s. výslovně omlouvá a do budoucna se tohoto jednání zavazuje zdržet.“

III. Žalovníci jsou povinni poskytnout žalobci společně a nerozdílně přiměřené zadostiučinění ve výši 100.000,- Kč, a to prostřednictvím bezhotovostního převodu ve prospěch bankovního účtu společnosti VEOLIA ČESKÁ REPUBLIKA, a.s., č.ú. 19-2388840207/0100 do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Mgr. Jan Toman, advokát

- IV. Žalovaní jsou dále povinni nahradit žalobci náklady řízení, a to společně a nerozdílně do 3 dnů od právní moci rozsudku.**

VEOLIA ČESKÁ REPUBLIKA, a.s